



Tekst van Augustinus geselecteerd door professor Anthony Dupont

...u [God] bent als enige dicht bij degene die ver van u weg loopt. ... want dat zij hun Schepper verlaten, betekent niet dat u uw schepsel in de steek laat. Ze hoeven zich maar om te keren en daar bent u al, in hun hart, in het hart van wie u belijdt, van wie zich op u werpt en van wie uithuilt aan uw borst na heel zijn vermoeiende tocht. [1]

Door Christus heeft u [God] ons gezocht, ons, die niet zochten naar u. U hebt ons echter wèl gezocht, om ons op zoek te laten gaan naar u. [2]

U haalde mij achter mijn rug vandaan, waar ik was gaan staan om mezelf niet te hoeven zien, en zette me voor mijn ogen neer om me te laten zien hoe lelijk ik was, hoe verwrongen en vuil, zo vol vlekken en zweren. Ik zag het en ik schrok ervan, maar ik kon geen kant uit om aan mijzelf te ontkomen. [3]

In uw gave komen wij tot rust, daar genieten wij van u. Waar wij tot rust komen, daar is onze plek. De liefde heft ons daarheen op en uw goede Geest draagt onze armzaligheid weg van voor de poorten van de dood. In het streven naar het goede ligt onze vrede. Stoffelijke materie zoekt door zijn gewicht naar zijn eigen plek. Dat gewicht wil niet per se naar beneden. Het zoekt zijn eigen plek. Vuur wil naar boven en een steen wil naar beneden. ... Het gewicht brengt hen in beweging naar hun eigen plek. Wat zijn plek niet heeft, kent nog geen rust. Vindt het die, dan komt het tot rust. Mijn gewicht is mijn liefde. Waar ik ook heen ga, zij brengt me. Uw gave zet ons in vlam en wij gaan omhoog. [4]

Gekend worden we door degenen met wie we het meeste samenzijn en vertrouwelijk omgaan. Aan hun liefde geef ik me, ik beken het, eenvoudig helemaal over, vooral wanneer ik moe ben van de ergernis van deze wereld. Zonder zorgen rust ik in hun liefde, want ik voel dat God daar is, aan wie ik me onbezorgd overgeef en bij wie ik zonder zorgen tot rust kom. In die zekerheid van de liefde vrees ik ook niet het onzekere van morgen, het onzekere van de menselijke zwakheid waarover ik eerder veel geklaagd heb. Wanneer ik voel dat iemand beziel is met echte christelijke liefde en daardoor voor mij een trouwe vriend is geworden, dan vertrouw ik mijn gevoelens en gedachten niet toe aan een mens maar aan God. Want zo'n mens verblijft in God en is trouw door God. [5]

[1] Conf. 5,2. [2] Conf. 11,4. [3] Conf. 8,16. [4] Conf. 13,10. [5] Ep. 73,10.